

Dear Madam/Sir,

Please find attached the comments of BT Limited Czech Republic on the draft legislation General Measure No. OOP/11/XX.2005. As required, we provide our company's details as follows:

BT Limited, organizační složka,
se sídlem BB Centrum Budova ALPHA,

Vyskočilova 1461/2a,

140 00 Prague 4

IČ: 70802025

If you have any questions or queries regarding our comments, please contact Martin Bursa (Technical Manager, Tel +420 239 000 116, Fax +420 239 000 123, Mobile +420 602 930 881) or me (Tel +36 1 777 0133, Fax +36 1 777 0001, Mobile +36 20 317 4296).

Kind regards

Miklos Orban
Regulatory Counsel
Central and Eastern Europe
BT Global Services
Vážení,

zasílám Vám tímto komentáře společnosti BT Česká republika k Návrhu opatření obecné povahy č. OOP/11/XX.2005. Požadované přesné identifikační údaje společnosti jsou:

BT Limited, organizační složka,
se sídlem BB Centrum Budova ALPHA,

Vyskočilova 1461/2a,

140 00 Praha 4

IČ: 70802025

V případě dotazů či nejasností kontaktujte, prosím, pana Martina Burša (Technical Manager, Tel +420 239 000 116, Fax +420 239 000 123, Mobile +420 602 930 881) či mě osobně (Tel +36 1 777 0133, Fax +36 1 777 0001, Mobile +36 20 317 4296).

S pozdravem,

<<Cz - Comments on CSCPS legislation FinalVersion.doc>>

PŘIPOMÍNKY společnosti BT K NÁVRHU PŘEDPISU OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY Č. OOP/11/XX.2005

Společnost BT vítá tento návrh opatření Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ), který má mimořádný význam pro zajištění úplného zavedení *individuální volby provozovatele (Carrier Selection, CS)* i *výběru provozovatele předvolbou (Carrier Preselection, CPS)* a obchodního modelu tzv. nepřepínaného distributora (*Switchless Reseller - SWR*) v České republice a který je v souladu s článkem 70 odst. 3 zákona o elektronické komunikaci a právními předpisy EU, a dovoluje si předložit následující připomínky:

I. Všeobecné poznámky: Význam modelu nepřepínaného distributora

Obecný význam CPS/CS a modelu nepřepínaného distributora pro trh v České republice, jakož i nezbytnost přijmout toto opatření (spolu s hlavními směry navržených změn – viz další podrobnosti níže), lze shrnout v následujících úvahách:

Poskytování hlasových telekomunikačních služeb je trh, který se vyznačuje vysokými vstupními náklady. Budování sítí vyžaduje vysoké investiční náklady, jež alternativní operátor podstoupí pouze tehdy, je-li v blízké budoucnosti zaručena návratnost těchto investic. Relativně vysoké náklady při odchodu z tohoto trhu tudíž činí tuto službu nadměrně rizikovou, proto nedostatečné rozšíření CPS/CS a tzv. modelu nepřepínaného distributora (viz další podrobnosti níže) by mělo na trhu České republiky dlouhodobě ztrátový efekt.

Alternativní poskytovatelé telekomunikačních služeb a provozovatelé sítí nemají samostatné plné síťové pokrytí pro území České republiky a pro zajišťování telekomunikačních služeb v České republice musejí žádat o poskytnutí síťových kapacit u Českého Telecomu (nebo některého jiného poskytovatele přístupu s plným síťovým pokrytím), jakožto jediného operátora v České republice s téměř všudypřítomnou sítí.

Firmy nově vstupující na telekomunikační trh budou vždy potřebovat řadu různých metod, aby oslovily zákazníky, od budování vlastních sítí na jedné straně nabídkové škály až po čistý další prodej (tj. CPS a nepřepínaný distributor) na druhé straně, jelikož se zde projevuje tendence k nedostatku kapacit pro zdůvodnění výstavby vlastních sítí. CPS je nepřímá a alternativní forma přístupu k volání umožňující uživatelům předem si vybrat alternativního poskytovatele komunikační služby, který zajistí přenos jejich volání bez toho, že by museli vytáčet dodatečné kódy (při zachování jejich existujících telefonních linek). CPS proto stimuluje soutěž na trzích telefonních služeb bez budování sítě s přímým přístupem. Z tohoto důvodu by tedy jasný závazek zavést a garantovat používání CS a CPS – také ve vztahu k modelu nepřepínaného distributora – měl usnadnit nově vstupující firmě na tento trh bezprostředně přilákat zákazníky a tudíž získávat příjmy také z jiných služeb než hlasových (příjmy z „postavení firmy na nohy“). Obzvláště CPS může napomoci rozvoji soutěže tím, že sníží náklady spotřebitelů přepínajících operátorů (*switching operators*), avšak v zájmu efektivity musí být proces zavádění CPS pro spotřebitele transparentní, snadno srozumitelný a zdůvodněný úsporou nákladů (viz též další body níže). Z toho vyplývá, že jakmile operátoři zvýší své zisky, budou též zvyšovat investice do svých sítí, čímž zvýší tlak hospodářské soutěže.

Když zavádíme nové modely, vládní a dohlížecí orgány často potřebují překonat jisté obavy a nedorozumění. Například mnoho vlád se obává, že nové konkurenční firmy si prostě pronajmou přenosové a přepojovací kapacity od dosavadního monopolního provozovatele a budou jako překupníci prodávat telekomunikační služby s určitou slevou. S tím souvisí i obava, že neomezený vstup do rozvoje nových sítí by mohl vytvořit nadbytečné síťové kapacity.

Avšak ekonomika a technologie sítí jsou v podstatě všude stejné a zkušenosti z vysoce úspěšných telekomunikačních trhů, jako jsou ve Spojeném království, Nizozemí a ve Spojených státech, potvrzují, že obavy z modelu dalšího prodeje a z nadbytečných síťových kapacit byly často přehnané.

Obzvláště vývoj ve Spojených státech je silným argumentem pro neomezený vstup a rovné regulační zacházení pro provozovatele dalšího prodeje. Zkušenosti z USA ukazují, že je velmi těžké definovat rozdíl mezi provozovatelem s vlastním zařízením a provozovatelem dalšího prodeje, jelikož většina provozovatelů má určitý počet telefonních přepínačů. Všichni provozovatelé s vlastním zařízením rovněž prodávají kapacitu jiných operátorů. A co je nejdůležitější, až donedávna většina firem nově vstupujících na trh začala původně jako provozovatelé dalšího prodeje. Další prodej umožňuje nově vstupujícím firmám vybudovat zákaznickou základnu a peněžní tok. Úspěšní provozovatelé dalšího prodeje brzy začnou investovat do zařízení a nakonec vyvíjet sítě založené na vlastním zařízením. Vcelku vzato, pokud by provozovatel mohl posílit svou intenzitu zákaznické spotřeby, bylo by levnější mít vlastní zařízení na klíčových trasách, a tím vytvářet přirozené tržní stimuly pro velké provozovatele dalšího prodeje, aby budovali vlastní zařízení. Proto Spojené státy nepotřebují žádná regulační opatření favorizující provozovatele s vlastním zařízením, aby získaly nové investice do sítí.

Bez ohledu na zkušenosti z USA je zřejmé, že další prodej je potřebný pro zdravou soutěž na trhu. Chtít po nových operátorech, aby měli mnoho přepínačů a síťových připojovacích míst (point of network presence) a tím se kvalifikovali pro preferovaná vzájemná propojení, může zabrzdit vstup obou typů nových provozovatelů – dalšího prodeje i s vlastním zařízením. Toto varování je obzvláště důležité, protože informační technologie vytvářejí mnoho příležitostí pro nové služby, jež se neshodují s čistým rozlišováním provozovatelů s vlastním zařízením a provozovatelů dalšího prodeje.

To je důvod, proč společnost BT zastává názor, že legislativa nemá podporovat pouze soutěž provozovatelů s vlastním zařízením, nýbrž podporovat plnou soutěž umožněním realizace modelu nepřepínaného distributora. Vytvoření jasných závazků pro zavedení modelu nepřepínaného distributora je proto nezbytné pro dosažení plné liberalizace trhu, rozvoj efektivní soutěže a pro splnění účelu a cílů zákona o elektronické komunikaci, jakož i právních předpisů EU.

II. Poznámky k jednotlivým bodům

V dalším oddíle probereme některé problematické články návrhu zákona trochu podrobněji. Společnost BT by se chtěla zaměřit na článek 2 odst. 1) písm. b, článek 3 odstavce 1), 6) a 9), článek 5 a přílohu 2.

1. Článek 2 odst. 1) písm. b)

• BT vítá úplné zavedení obchodního modelu nepřepínaného distributora

BT vítá skutečnost, že článek 2 odst. 1) písm. b) v poslední části věty určuje podmínky služeb CS/CPS i v souvislosti s „poskytováním veřejných telefonních služeb“ těmi operátory, kteří nejsou zároveň provozovateli telefonní sítě a nejsou tudíž přímo propojeni s operátory povinnými nabízet služby CS a CPS.

Proto se zaměřuje na usnadnění zavedení obchodního modelu tzv. „nepřepínaného distributora“ čili „virtuálních CS/CPS poskytovatelů“ v České republice, modelu, který je akceptován a používán v celé EU, a v souladu s účelem a cílem práva EU (další výhody viz bod I výše).

Kromě toho je to důležitý krok, dychtivě očekávaný alternativními operátory, kterým bylo v minulosti bráněno vytvářet zisk a kteří utrpěli škody v důsledku mezery v právu.

Jak bylo prokázáno ve všech ostatních členských státech EU, tam, kde je tento model již zaveden a používán od prvních dnů liberalizace, nebude toto opatření pouze stimulovat soutěž na telefonním trhu za absence budování sítí s přímým přístupem, nýbrž bude to také velmi důležité pro firmy nově vstupující na telekomunikační trh, jelikož se zde projevuje tendence k nedostatku kapacit pro zdůvodnění budování vlastních sítí vzhledem k vysokým nákladům a extenzivním požadavkům na technický rozvoj (viz výše).

Je však také výhodou pro operátora povinného nabízet CS/CPS (tzv. „poskytovatel přístupu“) jakožto modelu nepřepínaného distributora, že může výrazně rozšiřovat – cestou síťových operátorů používaných pro poskytování služeb, které jsou vzájemně propojeny s Českým Telecomem – zisky na velkoobchodní úrovni (ty budou definitivně vyvažovat potenciální negativní efekty na maloobchodní úrovni).

• Další objasnění znění článku 2 odst. 1) písm. b)

Pro objasnění účelu a zabránění budoucích sporů s povinnými operátory, pokud jde o rozsah tohoto závazku ohledně modelu nepřepínaného distributora, bychom chtěli navrhnout změnu nynějšího znění článku 2 odst. 1) písm. b) v tomto znění (doplňky jsou zvýrazněny tučně):

[...] nebo – v případě virtuálního operátora CPS – nepřímo přes jiného poskytovatele veřejné sítě elektronických komunikací („operátor hostitelské sítě“), který je přímo propojen se sítí povinného subjektu a je autorizován podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné telefonní služby pomocí volby a předvolby provozovatele („virtuální operátor CPS“), aby jednal jeho jménem. Tento virtuální operátor CPS nemusí mít uzavřenou dohodu o přímém propojení nebo jiný smluvní vztah s povinným subjektem v místě a používá na základě smlouvy (zcela nebo částečně) telekomunikační síť provozovanou jiným poskytovatelem sítě elektronických komunikací pro poskytování telekomunikačních služeb („operátor hostitelské sítě“), který má smlouvu nebo propojení s povinným subjektem v místě.

Toto dodatečné vysvětlení a širší právní definice je důležité pro jednoznačné konstatování, že smluvní vztah mezi virtuálním operátorem CPS a povinným subjektem není nezbytný. Dále je třeba poznamenat, že ustanovení o tom, že virtuální operátor CPS má (zcela nebo částečně)

používat síť jiného poskytovatele, ještě neznamená, že provozovatel sítě není způsobilý stát se nepřepínaným distributorem (je tomu tak pouze proto, že ve své funkci neprovozuje žádnou část své vlastní telekomunikační infrastruktury jako nepřepínaný distributor).

Je důležité shodnout se na jasné právní definici takového nepřepínaného distributora/virtuálního operátora CPS. Je zavedena praxe a přijato jako společný předpoklad, že nepřepínaný distributor je provozovatel, který nemá přepínače nebo jiná přenosová zařízení. Nepřepínaný distributor proto prodává služby s kapacitami provozovatelů s vlastním zařízením a prodává tyto služby přímo spotřebitelům. Tito překupníci také nejčastěji sdílejí kód volby operátora (*CSC – Carrier Selection Code*) s podřízenými provozovateli, jejichž služby dále prodávají. Proto je možno nepřepínané distributory definovat nejlépe jako společnosti, které na trhu nabízejí telekomunikační služby pod svou vlastní značkou a účtují a refundují platby za služby, jež jsou ve skutečnosti poskytovány řádně autorizovaným provozovatelem telekomunikační sítě. Provozovatel dalšího prodeje vystupuje při jednání s účastníky pod svým vlastním jménem, tj. uzavírá smlouvy s předplatiteli služby svým vlastním jménem. Provozovatel dalšího prodeje nemá žádný smluvní vztah s povinným subjektem.

Skutečnost, že nepřepínaný distributor nepotřebuje mít vlastní dohodu o vzájemném propojení nebo jiný smluvní vztah s povinným subjektem (a v důsledku toho ani povolení provozovat vlastní zařízení), je rovněž potvrzena stanoviskem ČTÚ k výkladu (starého) oddílu 76 odst. 1) zákona o elektronické komunikaci, jež je obsaženo v dopise předsedy úřadu ze dne 30. listopadu 2004, č.j. 22575/2004-310, předsedovi APVTS (*Asociace provozovatelů veřejných telekomunikačních sítí*). V něm se konstatuje, že „ve stanovisku Úřadu však citované ustanovení telekomunikačního zákona nezaručuje závěr, že poskytovatel veřejných telefonních služeb zamýšlející nabídnout tyto služby v rámci CS/CPS by také musel být provozovatelem veřejné telekomunikační sítě propojené se sítí Českého Telecomu. Je tomu tak proto, protože oddíl 76 odst. 1) zákona o telekomunikacích stanoví povinnost poskytovat přístup ke službám kteréhokoli propojeného poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb a nevyžaduje, aby takový poskytovatel byl rovněž provozovatelem veřejné telekomunikační sítě. Proto je názorem Úřadu, že zákon o telekomunikacích také stanoví povinnost poskytovat přístup přes CS/CPS ke službám provozovatele veřejných telefonních služeb, který používá veřejnou telekomunikační síť jiného provozovatele propojeného se sítí Českého Telecomu, aby mohl takové služby poskytovat.“

- **Dokumenty APVTS**

Existuje shoda v tom, že dokumenty APVTS opravňující výběr provozovatele krátkou individuální volbou čísel pro jednotlivá volání (listopad 2002) stejně jako výběr provozovatele nastavením předvolby čísel (listopad 2002) již zastaraly.

Konstatování tohoto stavu věci je zvláště významné, neboť v minulosti Český Telecom odmítl požadavek alternativního operátora zavést model tzv. nepřepínaného distributora (*SWR*) s odvoláním na oddíly 5 a 7 dokumentu APVTS s názvem „Výběr provozovatele krátkou individuální volbou čísel pro jednotlivá volání“. Na základě tohoto dokumentu ČTÚ výslovně požadoval, aby nepřepínaný distributor musel být plně autorizovaným poskytovatelem veřejných telekomunikačních služeb a provozovatelem veřejné telekomunikační sítě, uzavřel dohodu o vzájemném propojení s poskytovatelem přístupu, byl držitelem přiděleného kódu

CSC, úspěšně absolvoval testy propojení sítí ve spolupráci s poskytovatelem přístupu a předal odhady objemů přenosů poskytovateli přístupu.

V minulosti se již ČTÚ pokoušel iniciovat změny v těchto APVTS (viz rovněž dopis od předsedy ČTÚ ze dne 30. listopadu 2004, v němž se konstatuje: „*Cílem navrhovaných změn obou dokumentů je definovat podmínky, které by jednoznačně regulovaly podmínky služeb CS/CPS včetně poskytování telefonních služeb poskytovateli, kteří nejsou provozovateli vlastních telekomunikačních sítí*“), avšak dosud nedošlo ke změnám těchto dokumentů APVTS, jež vážně zdržují implementační proces a hospodářskou soutěž, a v důsledku toho brání alternativním operátorům vytvářet zisk. Je proto životně důležité, aby bylo buď oficiálně potvrzeno, že tyto dokumenty APVTS jsou zastaralé, nebo aby byly pozměněny – v souladu s touto podzákonnou právní normou a dřívějšími připomínkami ČTÚ – a to bez jakéhokoli dalšího zpoždění.

2. Článek 3 odst. 1)

Článek 3 odst. 1) uvádí, že „Poskytovatel veřejně dostupné telefonní služby prostřednictvím volby nebo předvolby operátora musí mít pro tuto činnost Úřadem přidělen alespoň jeden kód pro volbu operátora“. Pružnost je nezbytným prvkem soutěže. Pro virtuálního operátora CS/CPS pružnost dále znamená způsobilost rozhodnout, zda bude používat své CSC nebo bude raději využívat CSC provozovatele hostitelské sítě. Jestliže si virtuální operátor CS/CPS zvolí využívání svých vlastních CSC (tzv. „virtuální operátor CPS“), pak si může snadno vybrat a změnit provozovatele hostitelské sítě. Tak mohou virtuální operátoři CPS zajistit větší flexibilitu svého podnikání, mohou být tedy lépe připraveni na jakoukoli změnu poskytovatele hostitelské sítě pro zajištění nižších cen. Avšak provozní náklady virtuálních operátorů CPS jsou obvykle vyšší než náklady virtuálních operátorů, kteří používají CSC svého provozovatele hostitelské sítě (tzv. „prostý nepřepínaný distributor“). Může se zdát, že takoví prostí nepřepínací distributoři postrádají ve svém podnikání pružnost, avšak oni mohou ve skutečnosti dosáhnout za krátkou dobu i nižších sazeb než „virtuální operátoři CPS“. Jestliže virtuální operátor může za dobrých podmínek uzavřít smlouvu s poskytovatelem hostitelské sítě, pak se může rozhodnout, že se stane prostým nepřepínaným distributorem, aby snížil své náklady.

Jak vyplývá z předchozího krátkého přehledu, rozhodnutí o tom, zda se stát prostým nepřepínaným distributorem či virtuálním operátorem CPS, nebo střídavě přecházet z jedné funkce do druhé, je podnikatelské rozhodnutí, vycházející ze situace na trhu. Omezení takového rozhodnutí by nakonec mohlo vést k omezení hospodářské soutěže, tudíž i nárůstu cen pro konečné uživatele.

Výše uvedené pravidlo jasně vymezuje možnost a záměr obchodního modelu „virtuálního operátora“ tak, že by v jeho důsledku virtuální operátor nebyl schopen vybrat si, zda použije kód hostitelské sítě nebo svého vlastního kódu.

Jak bylo výše zdůrazněno, existují dva různé typy nepřepínaných distributorů či virtuálních operátorů CPS, což závisí na tom, zda mají svůj vlastní CSC či nikoli. Často sdílejí svá CSC s podřízenými síťovými operátory, jejichž služby prodávají. Proto by v obou případech potřebovali legislativní úpravu pomocí podzákonné normy, tzn., že je důležité jasně konstatovat, že v případě jednoduchého modelu nepřepínaného distributora není třeba mít vlastní CSC.

Vzhledem k těmto okolnostem navrhuje, aby do právní definice v článku 2 odst. 1) písm. b) byla přidána doplňující definice vymežující pojem tzv. prostého nepřepínaného distributora v tomto znění:

„Prostý nepřepínaný distributor je virtuální poskytovatel CPS, používající kód výběru svého smluvního provozovatele hostitelské sítě, aby poskytl veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím volby či předvolby provozovatele.“

Dále navrhuje odpovídajícím způsobem změnit článek 3 odst. 1:

„*Kromě obvyčejných nepřepínaných distributorů* musejí mít poskytovatelé veřejně dostupné telefonní služby prostřednictvím volby nebo předvolby operátora pro tuto činnost Úřadem přidělen alespoň jeden kód pro volbu operátora.“

Zastáváme názor, že bez výše uvedených změn tohoto opatření by článek 3 odst. 1) zbytečně zvětšil bariéru pro vstup poskytovatelů telekomunikačních služeb na trh; odporoval by tak principům národního práva i práva EU a ponechal by prostor pro nedorozumění a možné spory.

3. Článek 3 (6)

Jak již bylo výše uvedeno, CS/CPS i fungující obchodní model nepřepínaného distributora (SWR) jsou podstatnými předpoklady pro hospodářskou soutěž a vstup nových společností na trh. Proto existuje záruka úplného a poctivého zavedení CS/CPS, jež by mohla být postradatelná v případě, že bude zajištěna (ex-ante či ex-post) regulující i (ex-post) protimonopolní intervence, nezbytná pro dosažení plné liberalizace trhu a rozvoj efektivní soutěže.

4. Článek 3 odst. 9)

Vzhledem ke skutečnosti, že – podle definice – nepřepínaný distributor (SWR) neprovozuje svou vlastní síť, není nynější znění v souvislosti se smluvními vztahy zcela jasné. Zejména by mělo být zdůrazněno, že není potřebný smluvní vztah mezi nepřepínaným distributorem SWR/virtuálním operátorem CPS a poskytovatelem přístupu (viz též poznámky v souvislosti s článkem 2 odst. 1) písm. b).

To není pouze logický důsledek modelu nepřepínaného distributora SWR, nýbrž také jeho potvrzení na základě striktního výkladu článku 70 odst. 1) zákona o elektronických komunikacích (který je v kombinaci se svým pododstavcem 3 právní základnou tohoto opatření). Článek 70 odst. 1) mluví o tzv. „vzájemně propojeném“ operátorovi. Toto znění musí být interpretováno v souladu s právní definicí zákona o elektronických komunikacích a právem EU. Podle článku 78 odst. 2) Zákona o elektronických komunikacích „propojení“ znamená „fyzické a logické spojení veřejných telekomunikačních sítí za účelem umožnění komunikace uživatelům jednoho podnikatele s uživateli téhož či jiného podnikatele, nebo umožnění přístupu ke službám poskytovaným jiným podnikatelem. Služby mohou být poskytovány podnikateli, jejichž sítě se propojují, nebo jinými subjekty, které mají přístup k síti a splňují požadavky podle tohoto zákona.“ Toto znění odpovídá článku 2 odst. b)

směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice).

Znění tohoto ustanovení jasně ukazuje, že tzv. **nepřímé** propojení (tj. přes jiného operátora) by mělo být pokryto tímto předpisem, tedy článkem 70 zákona o elektronických komunikacích. Taková forma nepřímého propojení je základem pro model nepřepínaného distributora (SWR) a je tedy v souladu s tím, co měl zákonodárce EU na mysli, když definoval rozsah pojmu „propojení“, a tedy i s vůlí českého zákonodárce, když zaváděl výše uvedenou definici z práva EU.

Je tedy jasné, že není třeba žádné samostatné dohody o propojení mezi nepřepínaným distributorem/virtuálním operátorem a poskytovatelem přístupu. Tento výklad je také zdůvodněn bodem 6 přístupové směrnice, podle něhož „je třeba podporovat nové formy propojení, ... aby byl stimulován rozvoj nových typů telekomunikačních služeb“ a též potvrzen v dopise odeslaném předsedou ČTÚ předsedovi APVTS (dne 30. listopadu 2004) – viz výše uvedenou citaci.

4. Článek 5

Článek 5 návrhu opatření uvádí, že „poskytovatelé veřejně dostupných telefonních služeb prostřednictvím volby či předvolby provozovatele jsou povinni respektovat každé cenové nařízení uložené Úřadem“. Přes jasnou statutární povinnost a oprávnění stanovit principy účtování za CS/CPS mezi podniky návrh opatření mlčí o klíčových prvcích fakturace (článek 70 odst. 3 Zákona o elektronických komunikacích). Tato okolnost ukazuje nejenom na to, že tato podzákonná norma je neúplná, nýbrž ponechává určitý prostor pro nejistotu a budoucí úpravu.

Předpokládáme, že cenová úprava bude poskytnuta ČTÚ během schvalování referenčních nabídek propojení (*RIO – Reference Interconnection Offer*) určených pro body správy služeb (*SMP – Service Management Points*). Rádi bychom však již nyní zdůraznili fakt, že ceny nakonec rozhodnou o tom, zda CS/CPS bude fungovat jako obchodní model pro telekomunikační operátory; proto je cenová regulace absolutně nezbytná. Vezmeme-li v úvahu, že veřejné konzultace jsou více omezeny ve schvalovacím řízení RIO než v přípravě podzákonných norem, bylo by ideální, kdyby základní pravidla pro stanovení cen byla již řešena a upravena v této podzákonné normě. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že čas je podstatným faktorem a alternativní poskytovatelé by rádi spustili provoz produktů a služeb založených na CS/CPS, je velmi důležité, aby tím nebylo zabrzděno přijetí této podzákonné normy. Pokud se tomu nedá zabránit, je preferovaným řešením rychlé přijetí této podzákonné normy, po němž by měla co nejdříve následovat cenová úprava (buď formou podzákonné normy nebo schválením RIO).

Je tedy například nezbytně nutné určit poplatky, které mohou být účtovány za poskytování služeb CS/CPS. Ve většině států EU mohou být vybírány pouze tzv. vyhledávací poplatky (*investigation fee*) a aktivační poplatky (*activation fee*). Také je velmi důležitá otázka, zda budou např. aktivace CPS stejně jako vyhledávací poplatky účtovány způsobem „za linku“ nebo „za zákazníka“, by měla být zahrnuta buď do návrhu opatření nebo řešena během schvalování RIO. V případě statutu SMP „poskytovatele přístupu“ by poplatky měly být orientovány podle nákladů, měly by být nediskriminační a transparentní. Je rovněž důležité jasně regulovat, zda nákladově orientované sazby za aktivaci CPS stejně jako vyhledávací

poplatky mají být u alternativního operátora placeny způsobem „za zákazníka“ nebo „za linku“. Ve druhém případě by měly být mnohem nižší, aby byly nákladově orientované a nebyly nepřiměřené.

Bez nákladově orientovaných, transparentních poplatků by byla soutěž na tomto trhu extrémně deformována ve prospěch zavedených společností.

5. Příloha 2

Předložený návrh podzákoné normy vyžaduje, aby poskytovatelé CPS podali prognózu svých „maximálních denních počtů objednávek na trvalé nastavení kódů“. Avšak návrh opatření nespecifikuje časové období týkající se požadovaných prognóz.

Také bod 5) Přílohy 2 určuje, že „pokud poskytovatel veřejně dostupné telefonní služby s předvolbou provozovatele nebude splňovat své denní prognózy alespoň na 30 % po 20 dnech, bude podroben smluvní pokutě uložené poskytovatelem přístupu.“

Je prakticky nemožné dát přesné předpovědi objednávek CPS předem. Pevně věříme, že poskytovatelé CPS nebudou nuceni podávat poskytovatelům přístupu specifické předpovědi objednávek CPS. To by mělo být – pokud ne úplně zrušeno – změněno na „přidělenou“ prognózu, tedy zadanou a provedenou u Českého Telecomu. Jestliže bude taková prognóza z jakéhokoli důvodu považována za nezbytnou, pak by podzákoná norma měla obsahovat přiměřené a realistické sankce za neplnění. Současné znění návrhu opatření by mohlo vést k nadměrným a nerovnoměrným objemům trestů, vypočítaných na základě nejistých a časově nevymezených vstupních dat.